

„Henryk Siemiradzki - Sława i zapomnienie”

W dniu 15 lipca 2012r. w Muzeum Regionalnym w Radomsku odbyło się otwarcie wystawy „Henryk Siemiradzki (1843 -1902) Sława i zapomnienie” ze zbiorów Muzeum Okręgowego im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy; Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu; Muzeum Narodowego w Poznaniu; Muzeum im. Jacka Malczewskiego w Radomiu; Muzeum Narodowego w Szczecinie oraz Muzeum Narodowego w Warszawie.

Celem wystawy było zaprezentowanie i przybliżenie osoby oraz malarstwa akademickiego II połowy XIX w Henryka Siemiradzkiego. To wydarzenie jest oczywiście połączone z okrągłą rocznicą śmierci tego wybitnego artysty. Henryk Siemiradzki przyszedł na świat w 1843r. w Biełgorodzie; po ukończeniu studiów na uniwersytecie w Charkowie uczył się malarstwa w Cesarskiej Akademii Sztuk Pięknych w Petersburgu. Jego talent został doceniony, za pracę dyplomową otrzymał m.in. sześcioletnie stypendium zagraniczne. Najpierw przebywał w Monachium, następnie udał się do Włoch i osiedlił w Rzymie. Dla Siemiradzkiego Rzym był przepięknym, niezwykłym miejscem, które od razu go zauroczyło. Na tyle iż, na jego podstawie tworzył mnóstwo obrazów i obrazków.

Mimo swojego ogromnego przywiązania do tego miejsca, nie tracił kontaktu z ojczyzną, w październiku 1879r. w Krakowie ofiarował „na pożytek narodowi” arcydzieło „Pochodnie Nerona”. W 1883r. malarz zamieszkał we własnej wili w Rzymie, a rok później nabył dwór w Strzałkowie, koło Radomska. Dzieła wybitnego malarza znajdują się w wielu instytucjach muzealnych w Polsce, Rosji, na Ukrainie oraz w zbiorach prywatnych. Na naszej wystawie prezentowanych jest dziewięć prac olejnych.

Przykładami malarstwa monumentalnego są: „Szkic do plafonu Andromeda”(z 1889r. olej; płótno, Muzeum Narodowe w Szczecinie) ; „Cmentarz” (olej, płótno, Muzeum Narodowe w Szczecinie). Z kolei typowymi przykładami nurtu antycznego są dwa obrazy: „Greczynka” (ok. 1872r. olej, płótno, Muzeum Narodowe w Poznaniu) oraz „U studni” (ok. 1885r. olej, płótno, Muzeum Okręgowe w Bydgoszczy). Wśród portretów możemy wyróżnić: „Portret Kobiety” (1884r. olej, płótno, Muzeum Okręgowe w Bydgoszczy); „ Głowa Rzymianki” (ok. 1880r. olej, płótno, Muzeum Okręgowe w Bydgoszczy); „Głowa modelki w laurowym wieńcu” (olej, płótno, Muzeum im. Jacka Malczewskiego w Radomiu) oraz „ Studium portretowe kobiety” (olej, płótno, Muzeum Górnośląskie w Bytomiu). Szczególnie charakterystyczna jest „ Kurtyna teatru krakowskiego, szkic” (1893 - 1894, olej, płótno, Muzeum Narodowe w Warszawie).

Podczas otwarcia wystawy twórczość malarską Henryka Siemiradzkiego przedstawiła Pani Elżbieta Delong - historyk sztuki. Ekspozycja obrazów prezentowana w Muzeum Regionalnym im. Stanisława Sankowskiego w Radomsku ukazuje przywiązanie artysty do Włoch, ale także silny związek ze Strzałkowem. Wystawa będzie czynna do końca września.